

Hlasy z Kvíčerova

l.p. 2017

Hlasy z Kvíčerova vydává spolek Veselý a moderní Kvíčerov a stojí asi 9,99 Kč, určitě 0,5 Eura, možná 46 nepálských rupií, nějaký ten dolar a trochu nadhledu při čtení

**Kdo příště obsadí náměstí? Honza Janeček nebo Jirka Beran?
Jirka Beran si pořídil houpačky a stánek s langošema!
Přejme mu dobrou vejdělek ke starobnímu důchodu!
Půl života prožil v lese sám, pouze za šumu hvozdů, zpěvu ptáků,
a ševlení jeho věrný Husquarny. Teď si Jirka pomalu zvyká na
pouťový ryk, ale jde na to od lesa (ve Žďářině).**

**V Kvíčerově
vyzráli
na EET i DDT**

**Divadlo žije!
Obsáhlý
rozhovor
se Slávou
Hornychem**

**Ruská
ambasáda otevírá
ve Žďárské ulici
pobočku!
Distribucí
listu
Komsomolskaja
Pravda
byl pověřen
Jarda Mazač**

**Film EVA TROPÍ
HLOUPOSTI,
promítáme
v remastrované
verzi v letním
kině Tyršova**

**Prodejna tabáku
u Ouška hlásí:
Na nás
si nepřijdou!**

**Omluva Redakce
Vašíkovi Pohlovi
na str. 3**

Úvodník

Když jsme si v temné a vlhké redakci Hlasů sedli nad prvními črty letošního vydání, koukali jsme jeden na druhého, a byli jsme téměř bezradní. V hodině dvanácté nám sama Boží Prozřetelnost vnukla nápad, obrátit se na laskavý lid Kvíčerova. Ostatně už stará dobrá moudrost praví, že lepší, než ke kovářčkovu je dojít pro radu rovnou ke kováři... a jak by řekl Fanda Straka, když se jde tomu štěstíčku naproti, štěstíčko přijde samo. A tak se to stalo i nám, neb kovář se obrátil přímo na nás! Tímto mu chceme vyjádřit náš dík! Když totiž naší redakci dorazila rada slovuťného a na božském obláčku vševědounosti se vznášejícího ochozského guru kultury a umění Mr. Schmiedta „když nic nemáte, tak nic nevydávejte“, zafungovala jako olej nalitý do ohně. Redaktoři začali sršet nápady, vtípem, ostropvitem, sebekritikou a jejich fotoaparáty chrly ze svých útrob jednu lepší fotku než druhou. Vedle toho se redakční schránka se začala plnit rozličnými podněty k otištění... Spící provinční a unylý Kvíčerov se probudil a začal vydávat svědectví o přibězích, které by jinak málem zůstaly zapomenuty (což by byla škoda, že). Ještě jednou díky, slovuťný velkovezíre! K zemi se kloníme, kolena ohýbáme...

V úctě Vaši Cherubíni

Ivanka Richterová opět na scéně!

Mohlo by se zdát, že se Ivanka Richterová odmlčela, a že se straní společnosti. Opak je však pravdou! Tato divadelní diva, která je v současnosti vidět a slyšet na scéně narratorské, kdy veřejně interpretuje texty slavných světových i domácích literárních autorů, se rozhodla, že bude předčítat během příštího zimního období i v kvíčerovské sauně u Magdy. Zda bude číst i o pátcích hošům, si vrabci na střechě prozatím neštěbetají. Naše redakce Ivanku přistihla při přípravě na příští saunašskou sezónu při donášce dříví (z lesa) do sauny ve Velké Ledhují.

**PELLYHO
KOŘALKA
JE TU PRO VÁS**

Pepíno to vidíte černě

Každý čtenář našich skvělých Hlasů z Kvíčerova na snímku jistě poznává legendárního šutera, hoteliéra a prodavače zmrzliny Josefa Pepína Martince. V poslední době se Pepíno stal mimo jiné propagátorem nového sportu cub (čtete kub). A nejen to!!! Dal se i na dráhu věšteckou, kterou pojal po svém. Bez nadsázky se dá konstatovat, že velmi originálně. Bystrý čtenář se již jistě dovítí, že věští pomocí brýlí. Tedy přesně řečeno podle rámečků jeho nové moderní optiky. Vtíp celé věštby spočívá v tom, že rámečky zbarví do růžova nebo do černa. Klient se ho například zeptá, zda jeho milostné vzplanutí má budoucnost anebo

ne. Když se brýle zbarví do růžová, je vyhráno. Když do černa, tak by měl dotyčný ze vztahu vycouvat. No, a není to tak dávno, kdy oba Mánkové ve velké euforii po vybojovaném fotbalovém titulu Slávie, se šli Pepína zeptat, jaká je budoucnost fotbalové Slávie. K velkému zděšení otce a syna, se brýle zbarvily do černa. A ještě k tomu (považte) se na černé barvě objevil nápis Slavia Praha. Redakce se pokoušela zjistit, jaké následky měla tato zpráva pro celou rodinu Plných a Hůlkových. Bohužel do těchto dnů nemáme věrohodné informace o tom, jestli je z toho trefil šlak nebo jenom psotník.

V listě dále najdete:

Průzkum: Ve které části Kvíčerova byla letos v létě v noci největší tma?

Silkway rallye 2018 se zastávkou v Kvíčerově!!!
Depo Lažola má exkluzivitu na přezutí všech vozidel

Slepáka vám řádně rozblázní bobovka v Krkonoších!

CHKO se stěhuje do Polska se vzkazem:
Tady už není co zatrhnout!

Omluva Redakce Vašíkovi Pohlovi z prostorových důvodů až na str. 3

Právě vyšel Kvíčerovský receptář

Přinášíme rešerši toho nejcennějšího:

David Vávra poradí, jak před zimou zabezpečit mrazák na nevytápěné chatě, když je tento před zimní sezónou k prasknutí narvané žrádýlkem, přičemž se zejména zaměří na předcházení důsledků velkých venkovních mrazů.

Parta chlapů z Tátovin se pochlubí, jak bezvadně lze uvařit ovocné knedlíky i z několik dní rozmraženého polotovarů nejmenované provenience z Rokytnice v Orlických horách. Chalupa plná dětí a tátů se totiž po aktivním dnu na sněhu musí nakrmit, i když dal Jarka Beran původně zmražený polotovar do vypnutého mrazáku! Šéfkuchař Max ani tváří v tvář takové chvíli neztratil tvář, a ve spolupráci se členy svého týmu jal se improvizovat. Nakonec všechno dobře dopadlo, a výsledek byl omračující! Některý hejsci se nechali dokonce slyšet, že takovou frontu na nášup, jakou v inkriminovaný večer zažila Hoferka, nemají ani ve školní jídelně!

Jirka Heřman Škop ve svém obsáhlém článku, aspirujícím na Pulitzerovu cenu, detailně poradí, jak na opravu odvzdušňovacího ventilu radiátoru topení v zabydleném bytě nad smetanově krémovým kobercem. Obrovským pozitivem článku jsou přímé odkazy na topenářské firmy v okolí do 10 km v okolí Kvíčerova, i na nejbližší středisko hasičů, a odborníka na čištění koberců a gaučů.

Neváhejte a kupujte v každé dobré trafice nebo u našich kolportérů.

**PO POUTI
ZVĚŘINOVÉ
HODY!!!
SRDEČNĚ ZVE
RESTAURACE POŠTA**

**Inzerát:
Hledáme nového strážníka městské
policie!**

**Nutný zájem o staré knihy,
jazykozpytectví a obrazoznalství.
Zájemci, hlase se u vrchního
strážmistra Petra Zimy.**

Krčma konečně promluvila

Zdeněk Teiner si tudle o půl osmý ráno vyrazil k Samkoj nechat zasklít obrázek vnučky. Cestou domů se (spokojen s výsledkem) zastavil na chvíli v Krčmě, aby se s obrázkem podělil i se svými bližními. Obrázek koloval zvědavými rukama štamgastů soukromého klubu, a každý jen uznale pokyvoval hlavou... Růťa, Mánek, a ostatně i Jirka Pášma s Bedříškou... Když už byli všichni uspokojení kvalitní Samkovou prací, a když si Zdeněk chtěl dát svou dvaadvacátou vodečku před odchodem domů, odložil si zasklený obrázek na volnou židli u stolu... Bohudík pro Hlasy z Kvíčerova zrovna ve chvíli, kdy se ve dveřích objevila překvapivě střizlivá Dáša Prokopová. Štamgasti nelenili a hned ji pozvali ke stolu (zlí jazykové tvrdí, že snad pod záminkou rychlého nezávazného sexu s některým z přítomných, ale žádný ze zlých jazyků nebyl schopen říci, kdo si to vlastně dělal laskominy). Dáša, jsa při plném vědomí, byla pozvánkou potěšena, si přisedla na volnou židli. Po chvíli sezení říká: "tady něco křupe". Mánek zahlásil: "asi vejce, ne? chrchrchr"... Dáša se raději zvedla a všem bylo jasné, co to křupalo... Vůbec to nebyla ničí vejce! Byl to Zdeňkův zasklený obrázek vnučky! V majiteli obrázku by se v tu chvíli vodky nedořežal. Přítomní se Zdeňka snažili ukonejšit. Růťa koukal na rozbitý obrázek a říká: "Podívej, brejličky nemá rozbitý, to bys měl dražší!" Jirka Pášmů nelenil a po zhlédnutí obrázku smířlivě dodal, že s tou pavučinkou jí to sluší víc... Následně se již verze přítomných rozcházejí, a tak není jasné, zda si Zdeněk dal ještě nějakou vodu na žal, nebo zda v deset večer běžel bušit na Samka, aby provedl rychlou rekonstrukci umné pasparty. Každopádně, na čem se všichni účastníci této události shodli, bylo, že Zdeněk Dášu za zdmi soukromého klubu slovně nešetřil.

Krčmasenát zrušen?

Jak už se bohužel stává smutnou tradicí, činnost Krčmasenátu je opět veřejnosti utajena. Redakci se podařilo zjistit, že jediný, komu to vadí, je Fána Pohl, který z toho upadl do hluboké deprese. Kvůli ní nemůže hrát se svou milovanou skupinou KO5. Místo toho bere kšefty na pohřbech a akcích, kde může dát svému smutku průchod.

V Kvíčerově se bude točit film!

Do našeho Kvíčerova a přilehlých obcí se z celého světa sjíždějí filmoví lokátoři, aby zjistili, kde se budou točit další válečné filmy. Je již téměř jisté, že v Píkau se bude točit velkoilm Dunkerk II. Producent filmového štábu, který prozatím nechce být jmenován, prohlásil, že o takových lokacích se jim v zemích na západ od Rozvadova může jen zdát. Lámanou češtinou našim reportérům prozradil, že takhle dlouhé období, kdy si může točit rozkopaná města a vsi, ještě nezažil, přičemž neskrýval své nadšení.

Garáže u sauny

Že to v našem Kvíčerouje chceme mít pěkný, tak vo tom není žádná. Ale že se i kolem zvelebování stanou náky šměčka, to překvapí i kluky z Tipáče. Pan Novák si tudle vobjednal natření vrat garáže u sauny. Když pak viděl, jak parádně ty jeho vrata vypadaj, a jak mrzkou barvu maj vrata na tý sousední garáži Fulkovejch, řek si, že je škoda, aby ta Fulkovic garáž hyzdila tu jeho. Pomyslel si, že Jirka pro samou práci na střechách a sportování nemá čas si to pořádně natřít sám, a nechal jim ty vrata natřít taky. S povznášejícím pocitem, že Fulkovi budou jistě moc rádi, bohužel neřešil, zda se jim bude líbit jím zvolená barva... No, nelíbila... Přesto spolek Za Kvíčerov krásnější udělil panu Novákovi čestné uznání za přístup k řešení veřejného prostoru v takto komplikovaný zóně.

Těžká orientace v Kvíčerově

Cedule jednoho nejmenovaného řetězce zabloudily až na Kvíčerovský rynek. Podle souřadnic GPS místo na 50.539667N; 16.2328919E se dopotácely až do 50.536172N; 16.2330222E!!! Ochotný personál jednoho nejmenovaného Koloniálu se snažil zmatené cedule na tuto drobnou navigační chybu upozornit. Cedule nedbaje dobré rady, bezcílně bloudily po Masarynku celé další hodiny (jsou to jenom cedule)! Naštěstí osud cedulí v parném dni na rozpáleném rynku nebyl zaměstnancům již jmenovaného nejmenovaného Koloniálu lhostejný a poskytli jim občerstvení na jejich dlouhém a vyčerpávajícím bezcílném putován.

Omluva Vašíkovi Pohlovi na str. 8

Protesty proti kamionové přepravě v Kvíčerově

V posledních letech jsou velice módní protesty občanů měst, městeček či vícek v Česku proti kamionové nebo obecně automobilové přepravě, a to formou přecházení přes vozovku v místě vyznačených přechodů pro chodce, nejlépe i s miminkama v kočárcích. Významné středisko společenského, kulturního a sportovního života našeho regionu – Kvíčerov – samozřejmě nechce ani v tomto směru zůstat pozadu. A tak jednoho červnového sobotního odpoledne, v době zvýšeného silničního provozu vlivem rozbíhající se turistické sezóny, mohli překvapení automobilisté na kruhovém objezdu u "Penny" spatřit partu mladíků, kterak jej obíhá dokola. Redaktoři "Hlasů" dlouho marně pátrali po všech možných institucích, navštívili i "Domov důchodců", aby se zjistilo, kdo je organizátorem této mimořádně záslužné akce. Pomohla jim až šťastná náhoda. Znavení po marném pátrání usedli na židli v areálu Vražedného pořeží za účelem občerstvení. Tam redaktoři pohovořili se zcela výjimečně přítomným kapitánem fotbalového týmu Jirkou Kollertem a obeznámili ho se svým pátráním. Ten po chvilce váhání přiznal, že běžající mladíci byli členové fotbalového týmu a ani se tak nejednalo o protest, jako o prohranou sázku se šoférem autobusu Hubertem. Podle ní musejí hráči po prohraném zápase absolvovat počet koleček v závislosti na počtu obdržených branek. Tentokrát se jednalo o návrat po porážce 2:6, takže "protest" byl výrazný a počet koleček tudíž šest. Snad se při účinkování ve vyšší soutěži parta mladíků na kruhovém objezdu bude vyskytovat jen výjimečně! Pevně věříme, že se tato akce stane příkladem pro jiné spolky či instituce a v blízké budoucnosti dojde ke skutečnému protestu občanů Kvíčerova proti některému z nešvarů, provázejících naši společnost.

Kvíčerovská laskomina

Z historických pramenů jsme zjistili, že vždy na pouť se v Kvíčerově k odpolední svačince podával medovník s bramborovým

salátem! Přijďte i Vy ochutnat tu regionální laskominu! Překvapivou kombinaci chutí můžeteokusit v sobotu od 15 hodin v Dřevěnce!

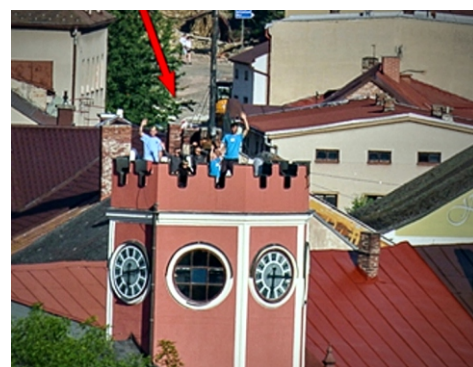
Zelňačkový krasavec nalezen!

Děvčata ze Sokolky si krátily dlouhé večery čtením konkurenčního plátku našich HzK a co jednoho dne neobjevily na jeho přední straně! Pohledný „hoša z plakátu“ byl pro ně po značnou dobu velkou neznámou až do dne, kdy ho jednoho červnového dne objevila šťastná nálezkyne paní Simona (své bližší iniciály odmítla zveřejnit; naše redakce však zná celé její jméno). Celé jméno „hoši z plakátu“ pro změnu odmítla uveřejnit jeho manželka. Ono, Renatu Thérovou ze Záměstí stejně neznáte!

Obsazení radhausu

Těsně před uzávěrkou letošních Hlasů z Kvíčerova došlo v nestřeženém okamžiku k několikaminutovému násilnému obsazení radhausu. Přivolání Kvíčerovští ostrostřelci mohli pouze konstatovat, že vetřelci unikli nepoznání. Kvíčerovští radní po sčítání předpokládaných škod zjistili, že neznámí vetřelci nejsou žádní pobertové – nic se neztratilo. O tom, zda se jednalo o teroristický čin či pouhé předvolební zastrašování, bude jasno až po přespříštích žních, konstatoval vedoucí městských strážníků. Kvíčerovská starostka prohlásila, že tomu, kdo pomůže vypátrat tyto narušitele pořádku nově nastávajícího předvolebního období, bude přiděleno jedno vyhráté pracovní místo na ouřadě na dobu neurčitou. O co vlastně šlo, se dozvíte v příštím čísle Hlasů z Kvíčerova. Zůstaňte s námi!

Fotbalový přestup

Všichni Kvíčerováci jistě zaznamenali, že čutálisti po pár letech dbali na životosprávu a svou kondici, a díky tomu slavně postoupili z třídy B do třídy A.

Jako odměnu za letitou práci se rozhodl vedoucí fotbalistů Karel Klimeš zvaný Gébbs uskutečnit pro Petra Rutara zájezd do Mnichova na místní Bayern s tím, že by bylo záhodno přivést do místní kotliny nějaké posily.

Vyzbrojena razítkem, tužkou a symbolem oddílových barev v podobě šály stanula noha kvíčerovského patriota před Allianz arénou.

Vše probíhalo nadmíru dobře s tím, že místní bafuňáři vyšlou do Kvíčerova dokonce tři posily. Celý vejbor si mnul ruce a kvitoval Růťovy úžasné schopnosti. Vše se zdálo být velmi nadějně, až...

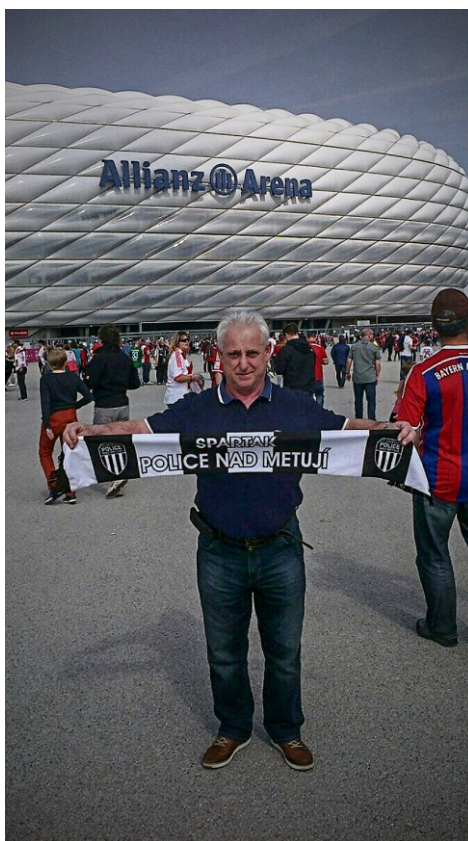
V rámci doznívajících oslav narození vnučky, a tudíž neurčitých látek v krvi Růťa nepostřehl to nejdůležitější, že místní bafuňáři pošlou do Kvíčerova polské hráče, a ne německé. Co teď???

Gébbs ani Jirka Tauc řečený Kouřák na telefon nereagovali. Zřejmě obvyklá partička hronovské bulky byla silnější než cvrkot mobilu, takže poslední přítel na telefonu... Milánek Mánek Plný.

Odborník na oba národy, kdy pojem čistá rasa je na vážkách, to striktně rozhodl stručně a jasně: „Ber!!!“

A tak tedy z Německa přichází zpráva o získaných posilách pro další sezónu. Celý Stava se maj na co těšit!

Jako vděk za radu se rozhodl Růťa po důchodci Mánkovi jít v jeho šlépějích, a proto si vzal pod palec nekonečnou brigádu zvanou Rozvoj a rozkvět Kvíčerova!!!

Moderní komunikace na ouřadě

Na naší radnici se dějou věci! Tentokrát si tam nechali udělat tenhle personální audit, jak se tomu moderně říká. Výsledky nebyly nijak zdrcující, nicméně bylo zjištěno, že pracovníci úřadu v dnešní „chytré“ době nevyužívají prostředky moderní komunikace, které by jim mohly zjednodušit a zefektivnit výkon služby. Ihned po tomto zjištění bylo vydáno interní nařízení, aby mezi sebou pracovníci úřadu na místo mailů raději telefonovali z chytrých telefonů. Aplikaci nařízení v praxi můžeme vidět denně i na našem rynku. Na snímku je zachycena situace, kdy Petr Rutar sděluje vrchnímu strážníkovi Petru Zimovi, že v rohu náměstí leží psí exkrement.

**Pro jistotu upozorňujeme,
že omluva
Vašíkovi Pohlovi bude
na straně 8**

Souda a Novotný

Z důvodu odchodu Heřmana z místního ochotnického spolku režisér Jarka Souček shání další herce, jak se dá. Dokonce se vetřel i na večírek Dejvického divadla. Snaha přemluvit Davida Novotného k angažmá v kvíčerovském spolku se ovšem nesečkala s valným pochopením u mistra. I uváděné důvody, „mistře, vy jste pro mne pět Heřmanů“, byly opravdu hodně vlezlé. A tak David bohužel angažmá odmítl.

Poudání u kašny

„Jó, nevšimla ste si estli už ten Jiřík konečně vopravil tu kliku na ajnclíku, když to je teď ten Klub pohodářů? Ale jinak je to pašák, ten Pášma. Nikoho se nebojí. Ani toho Babiše a ani Únyje, Klobouk dolu!“ „Hele Kejranko, vy ste uplně mimo. Ste blbá jak štoudef. Šak ta klika je už dáuno vopravená! Ted' prej tam na tý dveře bude dávat to bráno, co zavírá samo, páč chlapi vod karet kafráj, že jim de pod nos ten smrad z rétychu. Jo, a víte vůbec, že ten

Radek Pivňa Pivnička se málem vrátil do Kvíčerova? Von taj má ňákou známost, tak prej koumal, že by se vyprd na to podnikání na Vltavě a v Alpách, a prej by šel dělat i ňákou normální slušnou práci. Dokonce prej by tu mohl dělat ředitele školy, až bude zas vypsanej ten konkurs, ale nakonec si to rozmyslel, krzevá svý koníčky by neměl moc času na to vlastní ředitelování.“

„A to vám poudal dopa, Kynyško? Já zas slyšela, že chtěl dělat porát to samý,

ale že by do těch Budějic a Salcburku, nebo kam, dojížděl na votočku. Ale že se mu furt chtělo chrápat za volantem, tak se se prej na to vyprd, a bude rači chudej, ale živěj. Ale vono to je beztak jedno. Prostě se do Kvíčerova neurátí a basta! Teda zatím, žejo. Jó, a dyž sme u těch návratů tak víte, že Karel Škopů se nakonec do Kvíčerova stěhovat nebude? Už se na něj prej těšili ve Vínečku, kde se pravidelně stavuje před svejma únikama do bělský rezervace.

(pokračování na straně 7)

Kvíčerováci v Kanadě

O pobytu několika slovutných Kvíčerováků v Kanadě jsme na stranách tohoto periodika informovali ctěnou veřejnost již v některém z minulých čísel. Bohužel, do článku se nám nevešla poměrně zajímavá informace našich cestovatelů. Honza Pytel Antl, vedoucí výpravy, nám se zpožděním doznal, že samozřejmě za velkou louží vyrážel jako každý správný Kvíčerovák jazykově totálně nevybaven, a že úspěch celé expedice závisel na jeho synovi, který tou dobou za mořem delší dobu setrval. Kdo měl tu čest poznat podezíravé imigrační úředníky na příletových letištích Severní Ameriky, potvrdí, že když to úplně dobře nevyjde před tímto ouřadom, jede se hajdy domů. Jelikož nejsme v Kvíčerově žádný pitomci, vybavila se i parta kolem Pytla záchrannou brzdou. Touto brzdou byl papír formátu A4, který obsahoval následující záchranný text v angličtině, sepsaný Honzou Antlem juniorem v rámci e-mailové korespondence před odletem výpravy: „Toto je můj otec a jeho přátelé. Přijeli za mnou na přátelskou návštěvu. Pokud s nimi budete chtít hovořit, zavolejte mne, čekám v odbavovací hale. Nikdo z nich neumí anglicky“.

Brigáda

Momentka zachycuje brigádu u Kejdánů a Rotterů v Hlauňově. Tato brigáda byla snem všech brigádníků! Proč? No zkrátka proto, že se na ní nikdo nepředřel! Na snímku je vidno, že se všichni dívají, jak nejstarší účastník pracuje (pozn. red.: při podrobnějším pohledu zjistíte, že vlastně ani ta osoba nepracuje). Další taková brigáda, „páč posledně se nic neudálo“, jak nám potvrdila Ilona Kejdánová, se koná 16. 9. 2017 tamtéž. Podobnost s postupem pracovníků některých velkých stavebních firem v naší republice je naprosto náhodná.

Poudání u kašny

Ale rodná chalpa si ho prej nakonec podržela.“

„Kušujte Kejdanko, já sem jasně slyšela, jak vysvětlovala jedna frau, že mu podržela řáká, co tam teďko u něj bydlí. Tak to vypadá, že se tý dotýčný v Bělym zalíbilo, a tak tam prej vobčas pospolu přebejvaj. Tak to je!!! Tedy možná. Jó, a víte, že ten jeho mladej, co je na tom radhausu, že se dal na karban? Nojo, zahrál si tudle ve třech kvíčerouksýho pršáka. To je to vylepšený

Míra Holeček v důchodu!

Čas zuřivě tepe nejen našimi životy. A tak se stalo, že nadešel čas, a Míra mohl spokojeně naposledy odpíchnout ve fabrice v Machově, a vstoupil do další etapy života, kteráž se zve důchod. Nicméně již po pár dnech zjistil, že se na zahrádce, či na procházkách se psem nudí. Noučata mu taky dcera přiveze jen vobčas, a tak se rozhodl, že si zasloužený odpočinek trochu zpestří, a začal občasně pomáhat na místech, která mu jsou tak blízká. Náš reportér ho na snímku zachytil, když zrovna v pozici výčepního zajišťuje splnění nasmlouvané výtoče v hospůdce U Lidmanů v nedaleké Lhotě.

Adamovic žárovka

Historický vtip o tom, jak policajti mění žárovku, došel v Kvíčerově naplnění. Ve vtipu šest policajtů točí jedním, aby došlo k zašroubování žárovky. Teď, kdy v Kvíčerově došlo díky firmě Hauk k poklesu nezaměstnanosti na počet dvou houmlesáků, musí nutně klesat i počet osob potřebných k demontáži žárovky, či svítidla. Jak je vidět na snímku, Sáně tak může kroutit maximálně Danou, v horším případě naopak.

prší, co hrajou místo tréninku naše čutálisti. Hraje se to řák na tři životy. Vo život dycky přide ten, kerej má na ruce nejvíc, dyž se skončí. No zkrátka, počítaj se karty, co zůstanou v haksně. Dyž zbyde po sečtení do padesáti, ubejvá jeden život, nad pajdu to sou životy v kelu hned dva. No estli má někdo nad sto tak vodchází vod stolu, páč přišel vo prachy a platí štamprlata. No a von zasedl ke stolu, že si jako přivydělá, aby měl leunější dovolenou v Kérkonoších, dyž

je tam tak draho. Jenže karty s ním hráli zkušený karbaníci, a tak měl hned při pruní hře v životě na ruce stočtyřicetdva!!! Myslím, že vám nemusím poudat, že vod stolu vodušel jak spráskanej pes, a že se zařek, že už s těma čertovejma vobrázkama nechce mít nic společnýho.“

“Jojo, život je prevít, Kynyško. A to víte, že se vo Kvíčerovu přestane poudat jako vo městu muzejí, ale že se vo něm bude poudat jako vo městu (pokračování na straně 8)

Nářky u zdi nářků

Jarka Souďa a Honza Antl nařikají u zdi nářků v Jeruzalémě. Orodují za zdar nově nacvičovaného divadelního kusu a hlavně za to, aby se alespoň jednou za měsíc dokázal soubor sejit v plném obsazení na zkoušce.

Zprávy z matriky

Celkově za první pololetí ubylo sportovních úrazů. Poslední nahlášený úraz se týká pana Másla zvaného Pešek. Ten při dlouhém pochodu z Hanoje do Kvíčeroва vyčerpáním padl na cestu. Pochroumaná a obražená ruka si vyžádá půl roku klidu a žádné dlouhé pochody.

**GRILOVANÁ
HOLOUBÁTKA
DNES
V KANTRÁČI**

Poudání u kašny

koncertních sálů? Si vemte, jeden máme v divadle, druhý v Pellyho domech, eště jeden v klášteře, a teď se staví další v tý nový zušce. Jóóó, držíme krok se světem. Tolle nikde inde neuvídlíte, sme holt nejkulturnější město mezi talle malejma městama.“

„Hele, Kejdanko, cejtím z vás puch týlle ironyje. Nechte toho! Holt už se smířte tím, že Kvíčero v bude zas vo krok blíž k jedinečnosti. Vy ste jak ten jeden redaktor

Kvíčero vské akvabely

Paparazzi zachytil skupinu kvíčero vských akvabel a akvabeláků v přípravě na jejich vystoupení v kvíčero vské kašně. Toto vystoupení tajně nahradí tradiční pouťový ohňostroj, u nějž je skrze vá sucho obava, že by zažehl klasy dozrávající na polích kolem Kvíčero va.

Hasičský potěr

Spolky napříč Kvíčero vem si stěžují na nedostatek mládeže, která by zajistila pokračování spolkové tradice pro příští generace. Ne jinak je tomu u hasičů. Naštěstí se podařilo podchytit několik opravdu mladých elévů, kteří si na novém trenažéru pořízeném z česko-polské dotace vyzkoušeli ostrý výjezd k ohni, čímž se tato robata pro hasičinu doživotně nadchla!

**NEDĚLNÍ ODPOLEDNÍ
ČAJE U BERKŮ
HRAJE
KASAL BAND**

Omluva Vašíkovi Pohlovi na str.10

vod Mladý fronty, když napsal, že Kvíčero v je maloměsto, že sou v Krčmě dubový stoly! Houbelec! Sme město kulturní, a proto ty sály. Jasný? Je mě z vás do breku. Brečím stejně jako dyž bourali tu mlíkárnou. Kus Kvíčero va pad. Jen si spoměnte, jak ten Soumar, Baudyš, Milan Šolc, a další, jakej tam dělali výbornej kefir, úžasný máslo, vynikající jogurt a další vjei. Jó, to už je historie, a zbyly jen ty spomínky. Škoda, že se ji nepodařilo zachránit. Hlauně, že tam

měli ty naučný brožury proti krachu, kerý ji nakonec byly nahoubelec.“

„Jó, tak to máte recht, Kynyško! A když poudáte vo tý mlíkárně, tak si předstaute, že jak ji bourala ta levná firma, tak vona ten bordel měl dtit někde u cihelny. Jenomže vona ten bordel dtila na placu v tý mlíkárně. A tak všichni, co bydlej vokolo, tak každej den museli vomejvat vokna. No nažrali se toho prachu, jen co je prauda.

(pokračování na straně 9)

Domobrana Kvíčerova

Přiliv migrantů do Evropy vzbuzuje samozřejmě velké vášně a obavy. Tyto nálady se přenesly i do Kvíčerova. Doby, kdy se občané uchýlovali do obranné náruče Ostrostřelecké gardy policie jsou již bohužel minulostí. Garda v poslední době bohužel zaujímá spíše stafážní roli a dělá svými šlupkami ze zbraní bordel na nejrůznějších oficiálních místech Kvíčerova. Plaší psy a papoušky. Proto se dobře

vycvičení záložáci z dob Československé lidové armády rozhodli uplatnit svoje zkušenosti ze společných cvičení Varšavské smlouvy „Štít 84“ a dalších. Ve vojenském výcvikovém prostoru Bělý vznikla 5. Paradesantní brigáda vybavená zbraněmi z 10. Chemického pluku v Liberci. Chlapci jsou připraveni bránit svoji rodnou hroudu od Kozenku až po Pasa do poslední kapky krve. Garda může mezitím zaslouženě defilovat na společenských akcích.

Pozvánka

Zveme na další ročník Strašidelného kláštera. Návštěvníky zvláště chceme upozornit na stanoviště č. 7 kde je vystaven tento nový

exponát. Možnost pronájmu na strašení zlobivých dětí v domácnostech. Funguje lépe než čert.

Slatinný zdroj

To, že Radek Slovák patří k jedněm z nejlepších členů pražského policejního sboru je známo. Méně je známo, že patří i k těm nejuhlašenějším. Kde je důvod? V jednu sestoupil do sklepa svého rodinného domku a měl boží kliku... narazil na slatinný zdroj... do něj se před každým odjezdem do služby ponoří a je ještě uhlašenější a přitažlivější než předtím...

Ach, ta Sparta

Vašek Vídeň po požití nepatrného množství piva prosí Sánačka, aby s tou Spartou něco udělali, aby se na to derby dalo dívat!!!

Poudání u kašny

A ještě ho žerou díky vopravě tý silnice u školy. No, a to se ještě vopravuje ta Soukenická. Buduju se, buduje. Už aby to bylo, aby došlo taky na ty vopravy chodníků, jak slibovali ty modrý ptáci. Ty sou potřeba vopravit jako sůl. „Tři prdele a k tomu vagón, Kej Danko! Šak vono na ty chodníky taky dojde, nebojte! A co říkáte těm našim vochoťníkům? To je klasický kvíčerouský šmėčko. Voni zkoušej zase nověj kus a zas jim to nejde na svět. A to

chtěli mít už premiéru v loni v prosinci. Ted' to prej vypadá, že vona ta premiéra bude snad v tom prosinci, ale až za rok. Furt se nemůžou slízt. Šak i Ivanka Richterová je z toho celá hin. A ten rejža, Jára Souček, s tím radním Honzou Antlem, jak mu říkaj Pytel, už skrzevá časovej haprunk celýho souboru byli dokonce až v Izraeli u zdi nářků. Dali tam třicet votčenášů a dvacet zdrávasů, ale zatím to moc nezabírá. Ted' se prej ten Pytel nechal slyšet, že prej na to

po prázdninách vlítnou.“ „No doufám, Kynysko. Vono s tím časem to má každěj nahnutý. Jeho prostě málo vobzvlašť dyž máte průjem. To je pak ubec kalup. Votom by ten chlapec, co mu říkaj Troška-píva, mohl poudat. Já ho neska taky nemám. Chci se kouknout na ten bigbít na Vražedku, pak du do Peláku na Pětku, a v sobotu zas pudu poslouchat muziku na Vražedko. Já to chtěla poslouchat z domu, že si vodeuřu jen voko, (pokračování na straně 10)

Runway letiště Cihelna

Místní podnikatelská klika dotlačila vedení Kvíčerova v pravdě ke strategickému rozhodnutí, kterým bylo obnovení letiště u cihelny. Na snímku je vidět dokončovací práce na podkladu rozjezdové plochy Bělská 1. Letiště bude sloužit zejména pro usnadnění obchodních cest místních byznysmenů.

Je to tak!

Ano, vážení, Gebls končí v Kvíčerově a cestuje bafuňarit za velkou louží.

Omluva Vašíkovi Pohlovi bude na straně 12

Poudání u kašny

ale vono je na tu dálku houno slyšet, tak musím až tam. Pak pudu na tý různý výstavy chovatelů a fotografů z Kvíčerova. No a tenle spolek Apeiron má nad tou kavárnou B a B taky nějakou výstavu. Vona to bude zas štrapace, to bych eště chtěla stihnout nějaký ty přehupovačky a koláče v Dřevěnce. Je toho nák moc. Šak je Kvíčerovská pouť! V álejích bude zas nablito, ale hlauně že bude veselo! A peuně doufám, že nám to náký pitomci

Mis world 2016

Snímkem se vracíme k loňskému finále Miss World 2016 na chorvatském Bolu... v něm se sešlo šest posledních finalistek... jaké bylo překvapení, když zjistili, že jsou všechny z Kvíčerova... Nikdy předtím se kupodivu neviděly.

Rockové mládí vzývá Satana

Je dobře, že se i v současné generaci kvíčerovských dvacátníků najdou obdivovatelé rockové klasiky. Vedle toho není žádným tajemstvím, že náš pan farář Marián je rovněž rockerem tělem i duší (pozn. redakce: tajně připravuje na příští Kvíčerovskou pouť vystoupení Davida Gilmoura z Pink Floyd v klášterní zahradě). O velký poprask se pak postaral Pavel Lokvenc, který s očima navrch hlavy vyprávěl tuhle u žejdlíku před partou horolezců o tom, že snad pan farář propadl okultismu, neboť pronesl, že (citujeme): „...byli jsme s naším farářem na Satanovi“. Po chvilce zděšení se nakonec z tohoto okultního sedánku vyklubala neškodná společná návštěva koncertu Carlose Santany v sousedním Polsku, pročez si všichni přítomní oddechli, a pro sichr si dali třikrát Otčenáš.

nepokazej.“

„Máte recht, Kejdanko. Já se teda vo pouti nejvíc bavím u těch horolezců, dyž začnou tancovat. To je hrozná psina. Vono to, co předváděj, není vůbec vůbec tanec. Voni jen jak začne nákej vostřejší šrumec, tak skáčou jak pomitnutý vopice a u toho do sebe vrážej na co nejmenším prostoru. Voni to prej vokoukali vod těch pankáčů. A tak dyž to člověk pozoruje z dálky, tak je to hrozná prča. Ale dyž člověk přide blíž, tak

Plznička jen u Šneka

Noví japonští majitelé s hrůzou zjistili, že v Kvíčerově se nikde netočí kvalitní Pilsner Urquell!!!! Proto se rozhodli vypravit z první uvažené várky pod jejich velením vagon tohoto zlatavého moku přímo na nádraží do Kvíčerova. Pro kvalitu piva je totiž nutné, aby před čepováním projel tunelem. Provedený průzkum trhu ukázal, že největším odborníkem na toto pivo je Karel Šnek Šnábl, který byl představenstvem pivovaru pověřen k distribuci obsahu vagonu po kvíčerovském intravilánu. Prvním vděčným konzumentem se stala ovšem jeho nezletilá dcerunka.

Není slavobrána jako slavobrána

Když se vdávala Xena Ulrichová, měla v Kostelní ulici, kde bydlí její rodiče (u vjezdu do dvora za radnici) postavenou krásnou slavobránu. Jak to tak chodí v Kvíčerově, pravej důvod slavobrány zůstal brzo zcela pominut, a zaručené hlasy v čekárnách kvíčerovských lékařů hlásaly, že slavobrána je na budově úřadu proto, že Jája Švorčíku, do nedávna rozvedený, je nyní trvale hlášený na městě, no a jelikož se bude ženit, tak mu město nechalo udělat slavobránu.

už to taková psina není. Voni samozřejmě nevrážej jen do sebe, ale i do lidí vokolo, a pak nastává hrozná mela. Kolikrát vrážej až do tý zvukový aparatury nebo do těch zvukařů, co tam hlídaj, aby to dobře hrálo. Dokonce jednou tenle Jirka Koutskej, jak mu říkaj Prtka, zboursal na teplickým horolezeckým festáku nejen ten zvukovej pult, ale i plot, kterým to měli vobehnaný, aby do toho nikdo nespád. Ale von u toho teda netancoval, von byl jen vožralej.

(pokračování na straně 11)